

OIKIA *HOME*

Ευχαριστίες:
Άννα Μαραγκού
Πέτρος Φιάκκας
Γιώργος Κλάδης
Caroline Mc Clelland

Γ.Τ.Π. 94/2026 - 500
Σχεδιασμός: Μάριος Κουρουφέξης
Εκτύπωση: A.S. Print Xpress
Εκδόθηκε από το Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών

Acknowledgements:
Anna Marangou
Petros Fiakkas
George Kladis
Caroline Mc Clelland

P.I.O. 94/2026 - 500
Design: Marios Kouroufexis
Printed by: A.S. Print Xpress
Published by the Press and Information Office

OIKIA *HOME*

Beyond being a basic human need, housing has always been a living embodiment of culture, identity and social organisation. It reflects the living conditions, values and priorities of each era. In Cyprus, a place with a long history and rich cultural heritage, housing tells a story that spans from antiquity to the modern era.

This publication accompanies the photography exhibition titled “HOME,” which highlights precisely this timeless evolution of the home in Cyprus. Through the presentation of the photographic material, visitors are invited to journey through different time periods, observe the changes in the form, materials and function of the home, and reflect on its significance as the fundamental core of human existence.

From early settlement structures and traditional houses that harmonised with the natural landscape to today’s urban dwellings that meet the demands of modern life, the exhibition sheds light on the multiple facets of the concept of “home”. At the same time, it highlights the challenges associated with housing in the present day, inviting a broader dialogue on the future of housing.

The presentation of the exhibition within the framework of the Informal Council of Housing Ministers of the Cyprus Presidency of the Council of the European Union lends particular significance to the initiative, fostering discussion on key issues related to sustainable development, social cohesion and the right to housing.

This publication aims to serve not only as an accompanying document to the exhibition but also as a stimulus for reflection on the concept of “home”. A space that, beyond its physical existence, remains inextricably linked to identity, memory and human experience.

Constantinos Ioannou
Minister of Interior

Η κατοικία, πέρα από βασική ανθρώπινη ανάγκη, αποτελεί διαχρονικά έναν ζωντανό φορέα πολιτισμού, ταυτότητας και κοινωνικής οργάνωσης. Αντανακλά τις συνθήκες ζωής, τις αξίες και τις προτεραιότητες κάθε εποχής. Στην Κύπρο, έναν τόπο με μακρά ιστορία και πλούσια πολιτισμική κληρονομιά, η κατοικία αφηγείται μια διαδρομή που εκτείνεται από την αρχαιότητα έως τη σύγχρονη εποχή.

Η παρούσα έκδοση συνοδεύει την έκθεση φωτογραφίας με τίτλο «HOME», η οποία αναδεικνύει αυτήν ακριβώς τη διαχρονική εξέλιξη της κατοικίας στην Κύπρο. Μέσα από την παρουσίαση του φωτογραφικού υλικού, ο επισκέπτης καλείται να περιηγηθεί σε διαφορετικές χρονικές περιόδους, να παρατηρήσει τις μεταβολές στη μορφή, στα υλικά και στη λειτουργία της κατοικίας και να αναστοχαστεί τη σημασία της ως βασικού πυρήνα της ανθρώπινης ύπαρξης.

Από τις πρώιμες οικιστικές δομές και τα παραδοσιακά σπίτια που εναρμονίζονταν με το φυσικό τοπίο μέχρι τις αστικές κατοικίες του σήμερα που ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της σύγχρονης ζωής, η έκθεση φωτίζει τις πολλαπλές εκφάνσεις της έννοιας «σπίτι». Παράλληλα, αναδεικνύει τις προκλήσεις που συνδέονται με τη στέγαση στη σημερινή εποχή, προσκαλώντας σε έναν ευρύτερο διάλογο για το μέλλον της κατοικίας.

Η παρουσίαση της έκθεσης στο πλαίσιο του Άτυπου Συμβουλίου Υπουργών Στέγασης της Κυπριακής Προεδρίας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης προσδίδει ιδιαίτερη σημασία στο εγχείρημα, ενισχύοντας τη συζήτηση γύρω από καίρια ζητήματα που αφορούν στη βιώσιμη ανάπτυξη, την κοινωνική συνοχή και το δικαίωμα στην κατοικία.

Η έκδοση αυτή φιλοδοξεί να αποτελέσει όχι μόνο ένα συνοδευτικό τεκμήριο της έκθεσης, αλλά και έναυσμα για προβληματισμό γύρω από την έννοια του «σπιτιού». Ενός χώρου που, πέρα από τη φυσική του υπόσταση, παραμένει άρρηκτα συνδεδεμένος με την ταυτότητα, τη μνήμη και την ανθρώπινη εμπειρία.

Κωνσταντίνος Ιωάννου
Υπουργός Εσωτερικών

Ξέρεις τα σπίτια πεισματώνουν εύκολα,
σαν τα γυμνώσεις.

Γιώργος Σεφέρης (1900-1971), Κίχλη

Houses, you know, grow resentful easily
when you strip them bare.

George Seferis (1900-1971), Thrush

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ ΧΟΙΡΟΚΟΙΤΙΑ

Ο προϊστορικός οικισμός της Χοιροκοιτίας ιδρύθηκε στα τέλη της 7ης χιλιετίας π.Χ., κατά την προκεραμική νεολιθική περίοδο. Η εξαιρετική αρχιτεκτονική του οικισμού είναι εμφανής στα κατάλοιπα των κτισμάτων. Η κάθε οικία αποτελείται από ένα σύνολο οικοδομημάτων σε σχήμα κυκλικό με επίπεδη στέγη. Τα υλικά που χρησιμοποιούνταν ήταν κυρίως λάσπη, άψητοι πλίνθοι και πέτρα. Οι νεκροί της Χοιροκοιτίας θάβονταν σε συνεσταλμένη στάση, σε λάκκους στο εσωτερικό της κατοικίας, μαζί τα κτερίσματά τους. Ο οικισμός ανήκει στον Κατάλογο Παγκόσμιας Κληρονομιάς της ΟΥΝΕΣΚΟ.

THE HOME IN ANTIQUITY CHOIROKOITIA

The prehistoric settlement of Choirokoitia was established at the end of the 7th millennium BC, during the Pre-Pottery Neolithic period. The exceptional architecture of the settlement can be seen from the remains of the buildings. Each house consisted of a set of circular structures with flat roofs. The materials used were mainly mud, unbaked bricks and stone. The inhabitants buried their dead curled up on their side (flexed burial) in pits inside their houses, together with their grave goods. The settlement is included in the UNESCO World Heritage List.

ΝΗΣΙΑ

Αρχαιολογικός Χώρος Παραλίμνι-Νησιά

Στον χώρο Παραλίμνι-Νησιά έχουν αποκαλυφθεί τα κατάλοιπα ενός οικισμού που χρονολογείται στην κεραμική νεολιθική περίοδο (περίπου 5200-3900 π.Χ.). Ο νεολιθικός οικισμός βρίσκεται σε έναν λόφο, στη νότια πλευρά ενός μικρού κόλπου. Στην ανασκαφή βρέθηκαν 40 κατοικίες, βοτσαλωτά δάπεδα και προστατευτικό τείχος, προσφέροντας μοναδικά ευρήματα για την καθημερινή ζωή, τη γεωργία και την τεχνολογία της εποχής.

NISIA

The Paralimni-Nisia Archaeological Site

The remains of a settlement dating back to the Ceramic Neolithic period (circa 5200-3900 BC) have been discovered at the Paralimni-Nisia site. The Neolithic settlement is located on a hill, on the southern side of a small bay. The excavation uncovered 40 houses, pebble floors and a defensive outer wall, providing unique findings relating to the era's day-to-day life, agricultural practices, tools and technology.

ΚΙΣΣΟΝΕΡΓΑ

Ομοίωμα σπιτιού που βρέθηκε στις ανασκαφές του χαλκολιθικού οικισμού της Κισσόνεργας (περ. 3800-2400 π.Χ.).

Με την άδεια του Διευθυντή του Τμήματος Αρχαιοτήτων.

KISSONERGA

Model of a house discovered during the excavations of the Chalcolithic settlement of Kissonerga (circa 3800-2400 BC).

With permission of the Director of the Department of Antiquities.

ΛΕΜΠΑ

Οι ανασκαφές στον χαλκολιθικό οικισμό στη Λέμπα αποκάλυψαν κυκλικές κατοικίες. Πέντε από αυτές ανακατασκευάστηκαν από παραδοσιακά υλικά, χώμα, ξύλα και πλινθάρια.

LEMPA

The excavations at the Chalcolithic settlement in Lempa revealed circular dwellings. Five of these were reconstructed using traditional materials: soil, wood and mudbricks.

ΚΟΥΡΙΟΝ

ΟΙΚΙΑ ΕΥΣΤΟΛΙΟΥ: Επιγραφή στον προθάλαμο της Οικίας του Ευστολίου που χρονολογείται στα τέλη του 4ου και στις αρχές του 5ου αιώνα μ.Χ. Ο οικοδεσπότης υποδέχεται και καλωσορίζει τους επισκέπτες μέσα από την επιγραφή του ψηφιδωτού δαπέδου, η οποία υπενθυμίζει

«εἶσα[γε] ἐπ'ἀγα[θῶ]
εὐτυχῶς τῷ οἴκῳ».

KOURION

THE HOUSE OF EUSTOLIOS: Inscription in the vestibule of the House of Eustolios, dating from between late 4th and early 5th century AD. The host welcomes and greets his guests through the inscription on the mosaic floor asking them to «εἶσα[γε] ἐπ'ἀγα[θῶ] εὐτυχῶς τῷ οἴκῳ».

(Enter and bring good fortune
into this house)

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ ΓΑΛΑΤΑ

Στον ιερό ναό του Αγίου
Σωζομένου στη Γαλάτα
(16ος αιώνας) ο ζωγράφος Συμεών
Αξέντης απεικόνισε στην Άρνηση
του Πέτρου ένα σπίτι με ξύλινο
μπαλκόνι που περικλείεται από
έναν ψηλό τοίχο.

THE HOME IN THE BYZANTINE PERIOD GALATA

In 'The Denial of Peter' in the
Church of Agios Sozomenos
in Galata (16th century), the
painter Symeon Axentis depicted
a house with a wooden balcony,
surrounded by a high wall.

ΑΣΙΝΟΥ

Τοιχογραφία της Γέννησης της Θεοτόκου από την Παναγία της Ασίνου
(1105/6). Η μορφή του Ιωακείμ ξεπροβάλλει από ένα τετράγωνο και
δίφυλλο παράθυρο. Από κάτω ανοίγεται μια μεγάλη καμάρα που
καταλήγει σε κίονες.

ASINOU

Fresco of the birth of the Virgin Mary from the Church of the
Panagia of Asinou (1105/6). The figure of Joachim emerges from
a square and double-leaf window. A large arch opens beneath it,
supported by columns.

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΤΟΝ ΜΕΣΑΙΩΝΑ

“*Forma delle case di Cipro*”/Modo di tibiari, 1560.

Σχέδιο που απεικονίζει τη μορφή ενός σπιτιού και σκηνή αλωνίσματος. Προέρχεται από το χειρόγραφο του Alessandro Magno, *Viaggio a Cipro* fol. 68v; Folger-Shakespeare Βιβλιοθήκη, Manuscript VA 259.

THE HOME IN THE MIDDLE AGES

Forma delle case di Cipro/Modo di tibiari, 1560 [Cypriot Houses]. Sketch depicting a house and a threshing scene, taken from the manuscript of Alessandro Magno, *Viaggio a Cipro* fol. 68v; Folger-Shakespeare Library, Manuscript VA 259.

Σπίτια στη Λεμεσό από το χειρόγραφο του Γερμανού περιηγητή Konrad Grünenberg, 1486, *Beschreibung der Reise von Konstanz nach Jerusalem* (Περιγραφή του ταξιδιού από την Κόνσταντζ στην Ιερουσαλήμ), που βρίσκεται στη βιβλιοθήκη Badisches Landesbibliothek.

Houses in Lemesos from the manuscript of the German traveller Konrad Grünenberg, 1486, *Beschreibung der Reise von Konstanz nach Jerusalem* (*Description of the journey from Konstanz to Jerusalem*), which can be found in the Baden State Library (Badisches Landesbibliothek).

«Χτίζουν το Χωριό»,
έργο του λαϊκού ζωγράφου Μιχαήλ Κκάσιαλου (1885-1974).

'Building the Village',
work of the folk painter Michael Kashalos (1885-1974).

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΤΗΝ ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΑΠΟΙΚΙΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟ

Οικισμοί, χωριά, γειτονιές, μικροί κόσμοι περήφανοι και αυτάρκεις
μοιράζονται τον ίδιο ήλιο και τον ίδιο καθημερινό κάματο.

THE HOME IN THE OTTOMAN AND COLONIAL PERIOD

Settlements, villages, neighbourhoods, small proud and self-sufficient
worlds, under the same sun and taking part in the same daily toil.

Σπίθκια παλιά πετρόκτιστα, παλάθκια στο λουλλάτζιν
στράτες στενές, πλακόστρωτες – χρωματογειτονιές
σαν το αδόνιν το νερόν να τζελαδά στ' αυλάτζιν
τζαι το κορμίν να γέλλεται που φως τζαι μυρωθκιές,

Κοσμάς Οικονόμου, Περιλοές με σέβας, 2022

*Old stone-built houses, cottages painted vibrant blue,
Narrow, paved alleyways – colourful neighbourhoods,
where the water in the brooks babbles like a nightingale,
and the body quivers with delight at the sunlight and the sweet scents.*

Kosmas Economou, *Periloes me sevas*, 2022

Σπίτι όσο χωρείς και τόπο όσο θωρείς.

A modest home and as much land
as you can see.

Γυρεύω το παλιό μου σπίτι
με τ' αψηλά τα παράθυρα
σκοτεινιασμένα απ' τον κισσό
γυρεύω την αρχαία κολόνα
που κοίταζε ο θαλασσινός...

Γιώργος Σεφέρης,
Ο Γυρισμός του Ξενιτεμένου, 1938

*I am looking for my old house,
the tall windows
darkened by ivy;
I am looking for the ancient column
known to sailors.*

George Seferis,
The Return of the Exile, 1938

Παιγνίδια χρωμάτων και σκιών...
όταν τα σπίτια συνομιλούν ανάμεσά τους.

An interplay of colours and shadows...
when houses talk among themselves.

Στέγες επιλέγει να ζωγραφίσει ο Αδαμάντιος Διαμαντής (1900-1994),
στέγες με σπίτια από πλινθάρια κάπου έξω από τη Λευκωσία.
Στο βάθος το Κάστρο του Βουφαβέντο και ο Πενταδάκτυλος βουβός.

The artist Adamantios Diamantis (1900-1994) chooses to depict roofs
in his paintings, brick houses with roofs located somewhere outside
Lefkosia. The Voufaveno Castle and the silent Pentadaktylos mountain
range can be seen in the background.

Τζαι πέτραν – πέτραν κουβαλώ τζι εν ο σκοπός μου τούτος,
μες στ' όρομαν μου έχω το μακρυνάριν θέλω το να 'ν του χωρκού μου πλούτος.

Πέτρος Μ. Ράφτης, *Τ' αμμάδκια της ψυδής μου*, 2003

*And I carry stone after stone, with this one aim,
in my dreams I long for them to be the wealth of my village.*

Petros M. Raftis, *T' ammadkia tis psysis mou*, 2003

Ίσως το ωραιότερο σπίτι της Κύπρου... Η τέχνη των μαστόρων και η δύναμη της πέτρας της Μεσαορίας.

Possibly Cyprus' most beautiful house... The masons' artistry and the strength of the stone from Mesaoria.

Έργο του Γεωργίου Πολ. Γεωργίου (1901-1972)
«Χωριάτικη αυλή» που απεικονίζει τη λαϊκή
αρχιτεκτονική του νησιού.
Προσωπική συλλογή Ελένης Κύπρου Χρυσοστομίδου.

'Village Courtyard',
painting by George Pol. Georghiou (1901-1972)
which depicts the island's popular architecture.
Private collection of Eleni Kyprou Chrisostomides.

Χωρκόν μου πλιθθαρόχτιστον

Στης γης την νάκραν να βρεθώ σ' όποιαν γωνιάν τζαι νά 'μαι
εν το μιτσήν μου το χωρκόν μαγνήτης τζαι τραβά με
που με μεθκιούσιν τα πουλιά, αντάν αννοίουν στόμαν,
της αθασιάς που 'ν άλλως πως τζαι τ' άθθισμαν της 'κόμα.

Βαθικιά στην σκέψην μου καρφίν οι νύχτες σου με τ' άστρα
έναν κλωνίν βασιλιτζιάν να κόψω που την γλάστραν
που, τσα σουρουπκιασμαν του φου μουσκοβολά η πλάση
να την κρεμμάσω πά' στο φτιν τζι ο κόσμος ας χαλάσει.

Χωρκόν μου πλιθθαρόκτιστον, ριζώννεις με τον γρόνον
μες στις καμένης μου καρκιάς τον γρουσαφένον θρόνον
του νου μου στο ψηλόττερον σκαλίν είσαι της σκάλας
αλλαξανά πέρκι σε δω τζι ας τρώ' φουμίν με τ' άλας.

Αντώνης Ν. Κατσαντώνης, Τ' ολόασπρον πεζούνιν,
Βιβλιοθήκη Κοκκινοχωριτών Λαϊκών Ποιητών, Λευκωσία, 1978

My village built of brick

*Even if I reach the ends of the earth, in whichever corner I may be,
In my small village there is a magnet, and it draws me,
For I became drunk on the beauty of the song of the birds,
And of the almond trees that are still in blossom week after week.*

*Lodged deep in my mind like a thorn is the memory of your star-strewn nights;
I just need to cut a sprig of basil from the pot close in sight,
which, when dusk falls and the whole of creation smells sweet,
I can put behind my ear to be as happy as a King, with the world at my feet.*

*My village built of brick, with the passing of time you have taken root,
in the golden throne that from my embattled heart doth shoot;
you are the highest step on the staircase of my mind where my thoughts soar,
I am ready to eat naught but bread and salt just to see you once more.*

Antonis N. Katsantonis, Τ' oloaspron pezounin,
from the Library of the Kokkinochoria Folk Poets, Lefkosia, 1978

Όλη η τέχνη των μαστόρων της Κύπρου στα πετρόκτιστα ανώγεια, όλη η ομορφιά της αρχιτεκτονικής των χωριών μας.

All the expertise of Cyprus' masons in the stone-built upper floors that serve as granaries, all the beauty of our village architecture.

Σπίτια από πέτρα, αλλά και σπίτια από πλινθάρια που βρίσκουμε περισσότερο στην πεδιάδα της Μεσαορίας.

Houses made of stone, but also brick houses, which are more common in the Mesaoria plain.

Λεπτομέρειες από το έργο του Αδαμάντιου Διαμαντή (1900-1994) «Ο Κόσμος της Κύπρου», ένα μνημειώδες έργο που έγινε μετά την καταστροφή του 1974. Είναι αυτά τα μακρινάρια και τα ανώγεια που ο ζωγράφος απεικονίζει ως φόντο στο έργο του.

Details from the work of Adamantios Diamantis (1900-1994) 'The world of Cyprus', a monumental work created after the Turkish invasion of 1974. It is these distant views and the upper floor granaries that the artist depicts in the background of his paintings.

Το κλίμα της Κύπρου χαρακτηρίζεται κυρίως από ηλιοφάνεια. Οι μαστόροι που έκτιζαν τα σπίτια κατασκεύαζαν ηλιακούς που πρόσφεραν σκιά και δροσιά το καλοκαίρι και ήλιο και προστασία τον χειμώνα.

Cyprus' climate is mainly sunny. The masons who built the houses constructed them to provide shade from the sun and coolness in summer, as well as light and protection from the elements in winter.

Το σπίτιν που γεννήθηκα

Το σπίτιν που γεννήθηκα τζαι μειάληνα θυμούμαι
θωρώ το πάντα όρομαν τη νύχταν που τζοιμούμαι.
Καρρέττα τζαι ξυλάλετρον τζαι σταύλοι ζωντανεύκουν
με την βουκάνην παν γυρόν τα βούδκια τζι αλωνεύκουν.
Δρεπάνια, φτυάρκα, κόσσινα τζι αρβάλια τζαι φερνάτζια
βούρνες τζαι ψουμοσάνια, μαείρισσες τζαι σάτζια.
Οι ψαθαρκές στο σώσπιτον, καλάθκια τζαι κοφίνες
για νά 'χουμεν λλίον ψουμίν στης αστοσιάς τους μήνες.
Ο φούρνος, το πυθάριν μας, πάγνες τζαι τρυπητήρες...
γρόνε κατζιάρη πού 'ρεξες, μιτά σου πόσα 'πήρες!

Παντελής Ν. Κακολής, *Με γνήσιον προζύμιν*,
Εκδόσεις Κ. Επιφανίου, Λευκωσία, 2008

The house where I was born

*I remember the house where I was born and grew up,
I see it all at night in my dreams when I am sleeping.
The cart and the yoke and the stables come to life,
with the oxen trudging round with the threshing board to thresh the grain.
Sickles, shovels, round screens and grain sieves and wooden winnowing forks,
Bellows, wooden moulds for the loaves to rise in, women cooking on their griddles.
The reeds in the larders, made into small baskets and large double-handed baskets,
so we can have a little bread in the months of scarcity.
Our oven, our clay wine jars, mangers and augers...
You ill-fated time that came upon us, you took so much with you!*

Pantelis N. Kakolis, *Me gnision prozymin*,
C. Epiphanίου Publications, Lefkosia, 2008

Οι περίτεχνες σκαλισμένες πόρτες και παράθυρα είναι η χαρά και το καμάρι των σπιτιών! Αυτή είναι η αρχοντιά του τόπου μας.

The ornate carved doors and windows are the pride and joy of our houses! They express the nobility of the island we call home.

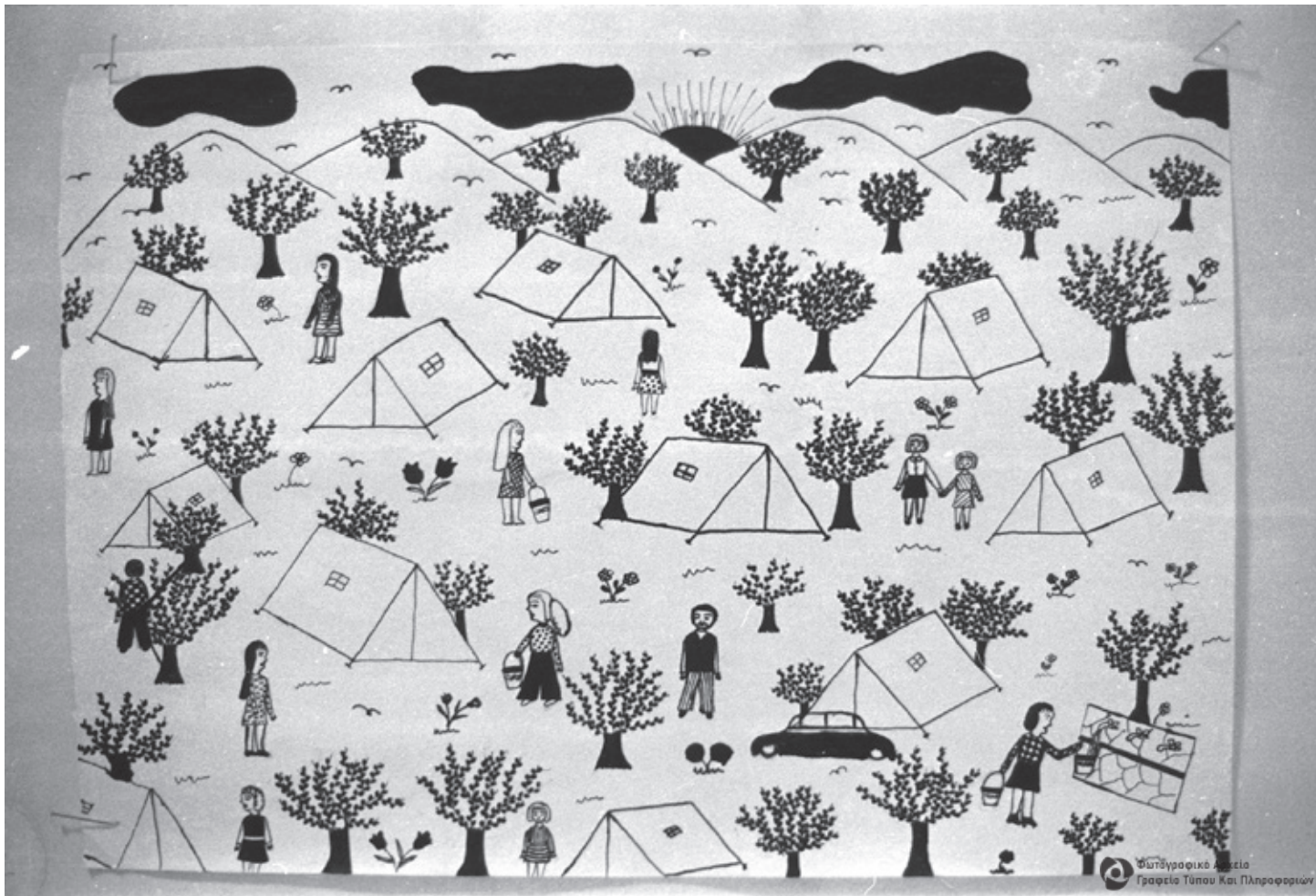

...Η τέχνη των σιδεράδων
και η κλειδαριά στο ξωπόρτι
για τη μέρα της επιστροφής.

...The blacksmiths' art and the lock
on the back door for the blessed
day that we will finally be able to go
back home.

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΕΤΑ ΤΟ 1974

Μέσα από τα μάτια των παιδιών... Η τουρκική εισβολή του 1974, το ξεσπίτωμα, ο θρήνος και η απώλεια της οικίας και της περιουσίας. Η υφασμάτινη σκηνή αίφνης μετατράπηκε σε οικία, σε προσωρινό καταφύγιο.

THE HOME AFTER 1974

Through the eyes of children... The Turkish invasion of 1974, forced displacement, mourning and the loss of homes and land. From one day to the next, canvas tents became home, a temporary refuge.

Ιούλιος του 1974, με θερμοκρασίες να ξεπερνούν τους 40 βαθμούς Κελσίου, ολόκερες οικογένειες εγκαταλείπουν τα σπίτια και τις περιουσίες τους, για να σωθούν από την επέλαση του τουρκικού στρατού κατοχής. Η υφασμάτινη σκηνή γίνεται υπνοδωμάτιο, κουζίνα, εκεί ζουν οι ξεκληρισμένες οικογένειες που βλέπουν κάθε βράδυ τα σπίτια τους στα όνειρά τους.

In July 1974, with temperatures exceeding 40 degrees Celsius, entire families were forced to abandon their homes and land to escape the advance of the occupying Turkish army. Tents made of flimsy cloth had to serve as bedrooms, as kitchens; the displaced families, who dreamt of their homes every night, had to live under canvas.

Σπιτάτζιν μου

Σπιτάτζιν μου, που σ' έχτισα εις του χωρκού τη νάκρα
τζαι ζύμωννα το χώμαν σου με δρώμαν τζαι με δάρκα.

Τζι έν έφτασα να σε χαρώ, πιλέ να ξαποστάσω
τζ' η μαύρη σόρτα τά 'φερεν για πάντα να σε χάσω.

Μαύρος βορκάς εφύσησεν με άχτιν τζαι μανίαν
τζι όπως την τρίχαν μ' έφκαλεν πόσσω μου με την βίαν.

Παίρνει με το παράπονον, ο πόνος μου με πνίει
ποιος τα σκαλιά σου τα πατά, τες πόρτες σου ανοίει;

Του Κροίσου τα παλάθκια του γρουσά να μου τα τάξουν
που σέναν εν αδύνατον την σκέψην μου ν' αλλάξουν.

Κώστας Αντ. Κατσαντώνης, *Η διαθήκη μου*, Δερύνεια, 1991

My little home

*My little home, you who I built on the edge of the village
and whose earth I kneaded with my sweat and tears.*

*And I did not have time to enjoy you, or to rest,
and bad luck made me lose you forever.*

*A black north wind blew with revenge and fury,
and threw me out of my home by force as if I were no more than a hair.*

*I cannot accept this injustice, my pain is choking me,
Who is climbing up your stairs now and opening your doors?*

*Even if they promised me the golden palaces of Croesus,
I will never stop thinking about you and missing you, my little home.*

Kostas Ant. Katsantonis, *I diathiki mou*, Deryneia, 1991

Ο χειμώνας του 1974 πλησίαζε, οι χιλιάδες πρόσφυγες έπρεπε να στεγαστούν. Το κράτος μερίμνησε για να κτιστούν οι συνοικισμοί, να έχουν οι άνθρωποι μια σκεπή πάνω από το κεφάλι τους... μέχρι τη θεία μέρα της επιστροφής.

The winter of 1974 was approaching and the thousands of refugees needed to be housed. The state stepped in to build the refugee settlements, so that people would have a roof over their heads... until that blessed day when they would be able to return home.

Τετράωροφη πολυκατοικία στον
Κυβερνητικό Οικισμό Κόκκινες
στη Λάρνακα, στο πλαίσιο του
«Προγράμματος Αναδόμησης
Κυβερνητικών Οικισμών Στέγασης
Εκτοπισθέντων».

Four-storey apartment building
in the Kokkines Government
Refugee Settlement, Larnaka, as
part of the "Programme for the
Reconstruction of Government
Housing Settlements for Displaced
Persons".

Τετράωροφη πολυκατοικία στον Κυβερνητικό Οικισμό Άγιοι Ανάργυροι Ι στη Λάρνακα, στο πλαίσιο του «Προγράμματος Αναδόμησης Κυβερνητικών Οικισμών Στέγασης Εκτοπισθέντων».

Four-storey apartment building in the Agioi Anargyroi I Government Refugee Settlement, Larnaka, as part of the "Programme for the Reconstruction of Government Housing Settlements for Displaced Persons".

Τετράωροφη πολυκατοικία στον Κυβερνητικό Οικισμό Τσιακιλερό στη Λάρνακα, στο πλαίσιο του «Προγράμματος Αναδόμησης Κυβερνητικών Οικισμών Στέγασης Εκτοπισθέντων».

Four-storey apartment building in the Tsiakkilero Government Refugee Settlement, Larnaka, as part of the "Programme for the Reconstruction of Government Housing Settlements for Displaced Persons".

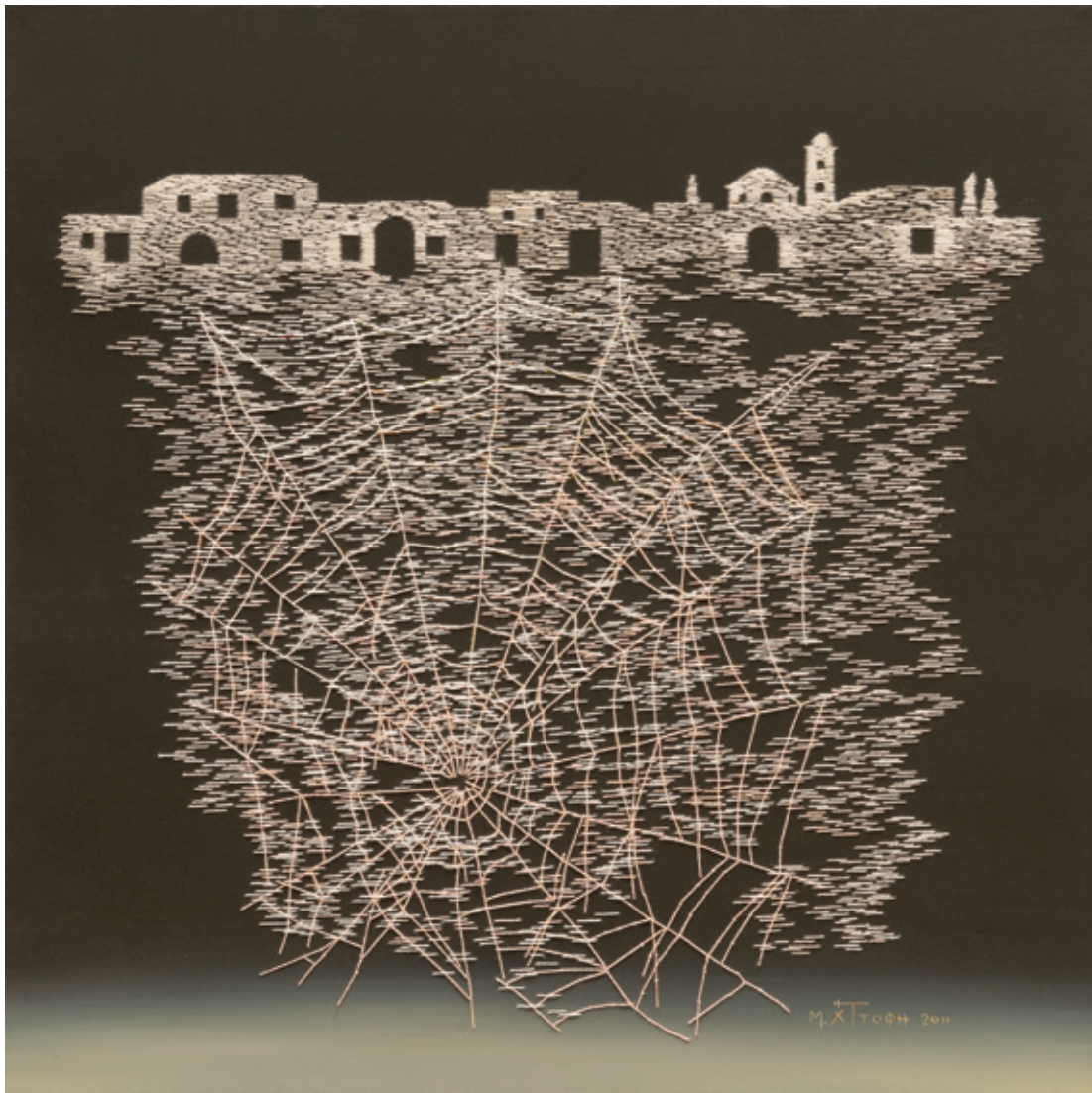
Τριώροφη πολυκατοικία στον Κυβερνητικό Οικισμό Άγιος Ελευθέριος στα Λατσία, Λευκωσία, στο πλαίσιο του «Προγράμματος αποτίμησης στατικής επάρκειας υφιστάμενων πολυκατοικιών Κυβερνητικών Οικισμών Στέγασης Εκτοπισθέντων».

Three-storey apartment building in the Agios Eleftherios Government Refugee Settlement, Latsia, Lefkosia, as part of the "Programme for assessing the structural stability of existing apartment buildings in Government Housing Settlements for Displaced Persons".

Διώροφες κατοικίες στον Κυβερνητικό Οικισμό Κόκκινες στη Λάρνακα, στο πλαίσιο του «Προγράμματος Αναδόμησης Κυβερνητικών Οικισμών Στέγασης Εκτοπισθέντων».

Two-storey houses in the Kokkines Government Refugee Settlement, Larnaka, as part of the "Programme for the Reconstruction of Government Housing Settlements for Displaced Persons".

Η Άχνα.

Έργο τέχνης κεντημένο από τη Μαρία Χατζητοφή, πρόσφυγα από τη Λύση της Μεσαορίας. Το νήμα, τα κουρελάκια – το κέντημα και η ύφανση, στη συλλογική μνήμη συνδέονται με τη μητέρα και τη γιαγιά. Μας φέρνουν σε επαφή με τις ρίζες μας και μπορούν να οδηγήσουν σε δρόμους μαγικούς.

Τα χωριά μας, τα σπίτια μας έχουν ρίζες βαθιές μέσα στο χώμα.

Achna.

A work of art embroidered by Maria Hadjitophi, a refugee from the village of Lysi in Mesaoria. *Thread, patches of material – embroidery and weaving are, in our collective memory, connected with mothers and grandmothers. They connect us with our roots and can lead to a creativity so transformative that it can seem magical.*

Our villages, our homes have roots that anchored deep into the earth.

